

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 487. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139954469216.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Mellem disse to yderfelter, ungdommens tilløb indtil den modne beherskelse og så alderdommens forfinelse og afklaring, ligger - kvantitativt - Brorsons egentlige »produktive« 10-år, 1729-39, fra ansættelsen i Tønder til udgivelsen af »Klenodiet«. Det er salmehefternes og oversættelsernes tid. Her står gode ting, som er blevet kernesalmer, tilsyneladende uformidlet op ad påfaldende svage. I sin gennemgang af »Klenodiet« taler Harald Vilstrup (anf. skr. s. 103-109) om en »dalende linie« gennem »Troens frydefest« fra julens højdepunkt til de svagere passions-, påske- og pinsesalmer. De kunne måske være tidlige arbejder. Men det mærkelige er, at selv omkring mesterstykker af højst forskellig stil - som den lyse, åbne skabelsessang »Op al den ting, som Gud har gjort« (77) og den tyste brudesalme før nadver »Imorgen skal mit bryllup stå« (145) - står ting af kendelig tørhed¹) eller med gammeldags, barokt oppustede udtryk. Det gælder ikke blot enkeltsalmer som den platte nr. 172: »Jeg ligger ved Jesus hans bryster så tæt, / og bliver af kærlighed drukken og mæt; / med honning og sukker / for sjælen han klukker / og gør mig mit hjerte så lystigt og let.« Nej, den massive